

NAŠA MALINOVÁ

Noviny občanov obce Malinová

II. ročník

Číslo 4/2021

DOBŘÉ SPRÁVY PRE VŠETKÝCH

Vážení spoluobčania!

Opäť sa k vám prihovám cestou našich obecných novín, aby som z môjho pohľadu zhodnotil uplynulé mesiace v živote našej obce. Začnem čím som v príhovore v minulom čísle končil. Teda pozvánkou na Deň obce. Aj s odstupom troch mesiacov musím s radosťou konštatovať, že toto podujatie sa nám vydarilo. Ocenili sme zaslúžilých občanov a v pestrom programe sa našli deti aj dospelí, milovníci dobrého jedla aj zábavy. Pritom sme si uctili aj tradície spomienkou na hrdinov SNP. Chcem sa ešte raz poďakovať všetkým, ktorí sa o zorganizovanie Dňa obce zaslúžili a zároveň prisľúbiť, že v tejto tradícii budeme pokračovať.

Mám však radosť aj z iných vecí. Predovšetkým, že po rokoch prípravy, s ktorými začalo ešte predchádzajúce zastupiteľstvo obce, sa viacerým občanom splnil sen o vlastnom bývaní. Konečne sa mohli nasťahovať do novej bytovky. Všetky byty sú obsadené a ja želám, aby sa im v nich spokojne žilo. Ďalších záujemcov o byty môžem informovať, že príprava na výstavbu druhého bytového domu pokračuje. Prebiehajú prípravy na územné konanie. Plány nám trochu zbrzdilo značné zdraženie stavebných materiálov, ale verím, že sa v budúcnosti situácia zmení.

V minulom mesiaci ste si museli všimnúť čulý pracovný ruch vo viacerých častiach našej obce. Zaznamenali sme v obci vyšší prejazd ťažkých mechanizmov a nákladných áut. Vyvrcholila totiž plánovaná realizácia projektu Dobudovanie miestnych komunikácií. Neupravených prašných, alebo blatistých komunikácií sme mali v dĺžke viac než 2 000 štvorcových metrov. Predbežný odhad nákladov na ich úpravu predstavoval sumu prekračujúcu 70 tisíc eur. Mám však dobrú správu. Vďaka výberovému konaniu na zhotoviteľa sa nám podarilo z rozpočtu obce ušetriť približne 22 tisíc eur. Najlepšiu ponuku totiž dala spoločnosť Strabag. A s jej výberom sme boli spokojní. Táto firma má nielen bohaté skúsenosti, ale k dispozícii aj vhodnú techniku a schopných ľudí. Po predchádzajúcej úprave povrchu uličiek a jeho vyrovnaní, položiť asfalt na celej ploche sa im podarilo za necelých 24 hodín. Pritom kvalita je viditeľná. Približne desať centimetrov hrubý

asfaltový koberec určite vydrží celé roky.

Musíme však už myslieť na najbližšie mesiace. V týchto dňoch pripravujeme rozpočet obce na rok 2022. Samozrejme, že pripravíme ho tak, aby bol vyvážený, zabezpečil nielen bezproblémové fungovanie obce, ale aby sa aj občanom zlepšili služby. Plánujeme vyčleniť finančné prostriedky na ďalšiu rekonštrukciu a modernizáciu verejného osvetlenia, ktoré prinesie okrem kvality osvetlenia, aj úsporu elektrickej energie.

Pretože sa blížia Vianoce, najkrajšie sviatky roka, chcem vám všetkým zaželať, aby boli šťastné, pokojné a aby ste ich prežili v kruhu svojich blízkych. V týchto dňoch sme sa opäť dočkali núdzového stavu, keď nás stále ohrozuje pandémia covidu. Chcem vás preto poprosiť, aby ste sa vo svojom záujme snažili dodržiavať všetky opatrenia, ktoré majú pomôcť tohto nepriateľa spoločne poraziť a vrátiť sa k normálnemu chodu života aj v našej obci. Tiež do nového roka 2022 vám teda želám predovšetkým pevné zdravie!

Juraj STIFFEL, starosta

Október je Mesiacom úcty k starším. V minulých rokoch v tomto mesiaci Klub dôchodcov v Malinovej, spoločne so Zborom pre občianske záležitosti pravidelne organizoval stretnutie jubilantov. Pozvanie dostali všetci naši starší spoluobčania, ktorí dosiahli okružle životné jubileum. V minulom roku sa však takéto stretnutie neuskutočnilo, kvôli pandémie na ochorenie covid. Aj preto bol výbor Klubu dôchodcov odhodlaný v tomto roku stretnutie uskutočniť. Ale podľa

OSPRAVEDLNENIE

informácií z médií, aj od predstaviteľov štátu, hrozba ďalšej vlny pandémie začala opäť prudko stúpať. Napriek tomu, že už bolo všetko pripravené sa predsedníčka klubu Štefánia Niklová po porade so starostom rozhodla podujatie zrušiť. Dôvodom bola aj skutočnosť, že pri doručovaní pozvánok mnohí jubilanti, ale aj viacerí členovia klubu sa vyjadрили, že zvažujú účasť, obávajú sa. Starostovi aj organizátorom je ľúto, že stretnutie jubilantov sa opäť neuskutočnilo a ospravedľujú sa všetkým, ktorí sú z toho sklamaní...

Žijeme skutočne v zložitých časoch. Na jednej strane počúvame negatívne správy o rastúcom počte chorých, plných nemocniciach, pribúdajúcich obetiach. A tiež, že jedinou možnosťou ako poraziť covid je očkovanie. Na druhej strane prichádzajú informácie, ktoré to spochybňujú. Skutočne záleží na každom človeku, ako sa zachová, komu uverí. Opatrnosť však káže nepodceňovať hrozbu ochorenia a dodržiavať všetky rozumné opatrenia, aby sme si neskôr nemuseli vyčítať, že sme niečo zanedbali. Ako hovorí ľudová múdrosť: Lepšie je sa báť, ako sa zľaknúť!

Pavol Remiaš

BESEDA

so spisovateľom Jozefom Banášom

Popredný slovenský spisovateľ Jozef Banáš splnil svoj sľub, daný pred dvomi rokmi a v závere októbra prišiel do Malinovej na besedu. Podujatie zorganizovalo Občianske združenie Benedikt, v spolupráci s obcou a Občianskym združením Hornonitrie. Konalo sa po splnení všetkých protipandemických opatrení.

Hostia najskôr srdečne privítal starosta obce Juraj Stiffel. Jeho bohatú literárnu tvorbu potom stručne predstavil, predseda OZ Benedikt Pavol Remiaš. Zdôraznil, že Jozef Banáš patrí medzi najpredávanejších a najprekladanejších súčasných slovenských spisovateľov. Je nositeľom mnohých ocenení vrátane literárnej ceny Zlaté pero Ladislava Ťažkého, ktorú udeľuje OZ Benedikt.

(pokračovanie na 2. strane)

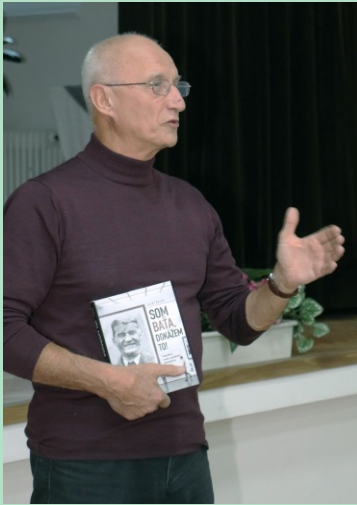

Foto: (pre)

BESEDA

so spisovateľom Jozefom Banášom

(pokračovanie z 1. strany)

Jozef Banáš doteraz vydal štyridsaťštyri kníh, z toho dvadsaťpäť vyšlo aj v zahraničí. Mnohé dosahujú desaťtisícové náklady. Román *Kód 9*, predalo sa z neho vyše 55 tisíc výtlačkov, je jedným z najúspešnejších románov v histórii slovenskej literatúry. Román *Kód 1* zasa dokonca vyšiel v najväčšom indickom vydavateľstve.

Počas besedy spisovateľ Banáš prezradil aj svoju metódu literárnej tvorby. Dôležitá je pre neho dôsledná príprava. Napríklad pred napísaním knihy o Štefánikovi osobne navštívil všetky miesta, ktoré Štefánik počas svojho života navštívil. Rovnako to bolo aj pri spomínanom románe *Kód 1*, v ktorom odhaľuje život Ježiša Krista v nových prekvapivých súvislostiach, odlišujúcich sa od Nového zákona. V Kašmíre, kde podľa knihy je skutočný Kristov hrob, sa stretol

aj so 14. dalajlámom. Ten vysoko ocenil spisovateľovu schopnosť zblížovať ľudí.

Jozef Banáš v Malinovej po prvý raz predstavil aj svoju najnovšiu knihu o podnikateľovi Tomášovi Baťovi, ktorá mu vyšla iba nedávno. Spolu s ďalšími titulmi, si ju mohli účastníci zakúpiť za výhodnú cenu. A záujem účastníkov bol značný, najmä keď im autor napísal do knihy svoje venovanie. Niekoľko Banášových kníh z najnovšej tvorby nájdú čitatelia aj v našej obecnej knižnici. Lucia Benková, tiež úspešná spisovateľka, ale aj výtvarníčka, mu na pamiatku odovzdala obraz.

Text a foto: (pre)

ĎAKOVNÁ PLAKETA JUBILANTKE

Ľudský život má svoje zákonitosti. Človek dospieva do obdobia, kedy si uvedomuje, že to, čo bolo v ňom zasiate, naplno využíva. Každý z nás má svoju vlastnú životnú cestu, svoje vlastné skúsenosti, ale v každom z nás je i kus našej spoločnej histórie. Plne to platí aj pre **Janu Vidovú**, ktorá 23. októbra tohto roka oslávila okrúhle životné jubileum - 60 rokov. Rodáčka z Malinovej, ktorá sa svojou prácou a občianskou angažovanosťou významne podieľa na rozvoji našej obce.

Zbor pre občianske záležitosti pripravil pre ňu slávnostný zápis do pamätnej knihy obce. Starosta obce Juraj Stiffel vo svojom príhovore vyzdvihol jej podiel vo verejnej činnosti. Väčšinou známa ako vedúca školskej jedálne v materskej škole, kde sa o chutné jedlo pre deti stará už 36 rokov. Ale patrí aj medzi aktívne na celospoločenskom poli. Jedno volebné obdobie bola poslankyňou obecného zastupiteľstva a súčasne predsedníčkou finančnej komisie, ktorej členkou je dodnes. Nezabudnuteľný je jej prínos pre TJ

Partizán Malinová, kde v minulosti pôsobila vo funkcii predsedníčky futbalového výboru. Je pozoruhodné, že táto krehká žena mala odvahu prísť medzi tvrdých chlapov a postaviť sa im do čela. Je tiež aktívnou členkou Únie žien Slovenska. Starosta jej odovzdal Ďakovnú plaketu za dlhoročnú prácu a prínos v prospech obce. K poďakovaniu sa pripojila riaditeľka a celý kolektív materskej školy a tiež Obecného úradu v Malinovej.

Jubilantke želáme šťastie, životný elán, optimizmus, vytrvalosť a veselú myseľ, a to všetko podopreté dobrým a pevným zdravím.

(ib)

JESENNÁ VÝZDOBA

Členky Základnej organizácie Únie žien Slovenska, tak ako vlni, opäť pripravili pred Partizánskym domom jesennú výzdobu. Bola to v podstate výstavka plodov jesene. Predsedníčka organizácie Eva Benková, ktorá celú akciu po prvý raz v minulom roku zorganizovala spolu s členkami výboru prisľúbila, že zavádzajú novú tradíciu. Svoje slovo dodržali. Treba povedať, že tohoročná výzdoba bola ešte o niečo estetickájšia a nápaditejšia ako tá vlaňajšia. Na vyvýšenom pódiu pred Partizánskym domom nainštalovali tekvice rôznych veľkostí a tvarov, zeleninu a ovocie, doplnené pestrými kvetmi, kukuričné šúľky, strapce hrozna, halúzky so šípkami a listami farebnej jesene. Dominantou bola baba „Jesienska“. Ak by náhodou pršalo, nad hlavou mala dáždnik, pokrytý listami všetkých druhov stromov v okolí.

Text a foto: (pre)

TETA BÉLA - ŽOFKA

V októbri oslávila v kruhu svojej rodiny významné životné jubileum - 95 rokov, najstaršia členka Základnej organizácie Únie žien Slovenska, **Žofia Richterová**. Pri tejto príležitosti jej v mene všetkých členiek prišla zablahoželať predsedníčka organizácie Eva Benková.

„Teta Béla - Žofka, ako ju všetci familiárne voláme, sa aj napriek úctyhodnému veku, pokiaľ jej to zdravotný stav dovolí, rada zúčastňuje na výročných schôdzkach, na ktoré sa vždy veľmi teší. Želáme jej ešte veľa životnej pohody, aby sa ešte dlho tešila z dobrého zdravia.“

E. Benková

SLŮŽIL OMŠE NA SIBÍRI

Je tomu približne päť rokov, čo Malinová, svoju rodnú obec navštívil vzácny hosť, v tom čase 84-ročný emeritný rímskokatolícky kňaz Wilhelm Palesch. Vrátil sa po dlhých rokoch. Privítala ho vtedajšia starostka Mária Luprichová, ktorá s ním stále udržiava kontakt. Spreádzali ho šiesti jeho kolegovia, tiež ako on emeritní kňazi, ktorí si založili spevokol. V našom kostole, do ktorého chodil ešte ako chlapec, odslúžil omšu a so svojimi druhmi zaspieval niekoľko piesní. V Parku rodákov zasadil okrasný stromček, aby tak symbolicky zanechal v rodisku svoje korene.

Na obecnom úrade sa pristavil aj pred tabuľou, kde sa nachádzajú portréty členov partizánskeho oddielu Ernesta Thälmana, aj ľudí z dediny, ktorí padli v druhej svetovej

vojne, alebo prežili koncentračné tábory. Niektorých z nich Wilhelm osobne poznal. Prešiel sa aj po dedine, pochválil starostlivosť o zeleň a dojalo ho, že obec obnovila trojičný stĺp z roku 1822. Navštívil tiež materskú školu, kde mu deti zaspievali aj po nemecky, čo ho zvlášť potešilo.

Na stretnutí s členmi Karpatsko-nemeckého spolku hosť porozprával o svojom pomerne zaujímavom, aj pohnutom živote. V Malinovej žil do roku 1946, potom odišiel za svojou rodinou, ktorá sa do Nemecka musela odsťahovať už krátko po vojne. V Erfurte a Menzelle vyštudoval teológiu a v roku 1957 ho vysvätili za kňaza. Pôsobil v meste Sondershausen, vo vtedajšej NDR. Keď to už politická situácia umožnila, v roku 1992 sa dobrovoľne rozhodol odísť do Ruska. V sibírskom meste Čeljabinsk, asi 30 hodín vlakom od Moskvy, najskôr tajne a potom už oficiálne, začal pôsobiť ako pastor.

Ako povedal, po druhej svetovej vojne v tejto oblasti údajne žilo až stotisíc Nemcov. Väčšinou vojnových zajatcov a ďalších ľudí, ktorých tam po vojne odvliekli a zostali tam žiť. „Najprv chodili do kostola len staré ženy a päť starcov. Ale keď sa prevalilo, že je tam nemecký kňaz, bolo ich stále viac. Omšu sme zo začiatku slávnosti v malej modlitebni“, zaspomínal si Palesch. Postupne sa mu podarilo vytvoriť pomerne veľkú komunitu veriacich, ktorá si napokon svojpomocne postavila aj veľký kostol. V Rusku pôsobil takmer 20 rokov. Za túto pastorskú činnosť ho vyznamenal pápež.

Potom sa vrátil do Nemecka a v súčasnosti je už na plnom dôchodku. Vo februári budúceho roku by sa mal dožiť deväťdesiatky...

Text a foto: (pre)

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Okrúhle životné jubileá oslávili naši spoluobčania:

AUGUST:

Anton Chmelík - 50 rokov, Viliam Krebs a Jaroslav Petráš - 55 rokov, Anton Richter - 65 rokov, Matilda Mendelová - 75 rokov, Anna Páleschová - 80 rokov

SEPTEMBER:

Viera Schlenkerová - 55 rokov, Mgr. Edita Grossová - 60 rokov, Štefan Marko a Marta Pálešová - 65 rokov, Mgr. Anna Niemcová - 70 rokov, Emília Pediačová - 75 rokov

OKTÓBER:

Zuzana Filkornová - 50 rokov, Beáta Gromová - 55 rokov, Ladislav Vido a Jana Vidová - 60 rokov, Jozef Škrobák - 65 rokov, Vlasta Elischerová - 75 rokov, Štefan Richter - 85 rokov, Žofia Richterová - 95 rokov

VŠETKÝM JUBILANTOM SRDEČNE BLAHOŽELÁME!

Rozlúčili sme sa:

V auguste s Eduardom Páleschom (81), Stanislavom Grescherom (76),

v októbri so Štefániou Bartošovou (80), Ivanom Jalovým (59), Milanom Richterom (69) a Karolom Mendelom (79),

v novembri s Ing. Róbertom Mjartanom (72) a Milanom Šturcelom (77).

ČEŠŤ ICH PAMIATKE!

Vítame nových občanov obce Malinová Andreasa Maurera a Branislava Schóna.

DETIČKÁM PRAJEME V ŽIVOTE VEĽA ŠŤASTIA A LÁSKY!

STOROČNÉ VIANOČNÉ OZDOBY

Pôvodnými, možno i viac ako storočnými ozdobami, každoročne krášlia vianočný stromček v rodine Malinovčana Marka Richtera. Je to, ako hovorí, pamiatka na ich susedu Johanu Krebsovú, ktorá zomrela vo veku takmer 90 rokov. Pristáhovala sa do Malinovej z Nemecka.

Priniesla si so sebou okrem iného aj spomínané vianočné ozdoby. Sú pomerne malé, len asi dvoj-trojcentimetrové postriebrené šišky a zvončeky z fúkaného skla. Údajne ich mala ešte od svojej matky. Mareková mama starkú Krebsovú dopatrovala, takže Marek k nej často ako chlapec chodieval na návštevu. Počas Vianoc ozdoby obdivoval na malom vianočnom stromčeku v jej kuchyni. Vždy púťali jeho pozornosť pretože sa pekne ligotali. Vtedy tiež zistil, že susedin stromček nie je živý, ale umelý. Bol to podľa neho prvý umelý stromček v dedine.

Starká Krebsová, ku koncu svojho života ozdoby darovala Marekovi. Uložil si ich medzi svoje cennosti v malej škatuľke od cukríkov a pekne ich obalil vatou a obrúskami, aby sa nerozbili. Keď sa oženil a už sám mal zodpovednosť okrášliť vianočný stromček, spomenul si na susedkin darček. Odvtedy vždy na Vianoce, tak trochu s pietou a spomienkou na pani Krebsovú, im hľadá dôstojné miesto na stromčeku.

Text a snímka: (pre)

CACHOVCI - TAKÍ SME BOLI, TAKÍ SME

O malinovských murároch

Po novembri 1989, keď sa rozpadli veľké stavebné firmy a mnoho murárov, obkladačov, inštalatérov, či tesárov stratilo zamestnanie, aj malinovskí remeselníci si ťažšie hľadali prácu. Využili teda proklamované podnikateľské možnosti a zakladali preto malé murárske partie, stali sa živnostníkmi. Tí šikovnejší, skúsenejší majstri sa rýchlo presadili, nielen doma, ale aj v zahraničí. Veľmi rýchlo sa naučili rekonštruovať budovy, rodinné domy, vymieňať staré okná za plastové, obnovovať obklady kúpeľní, stien, budovať nové strechy, obnovovať polorozpadnuté komíny. Čo-to z ich fortieľu od nich odkukali aj chlapi, ktorých si občas najali ako pomocníkov. Potom sa stavebné partie začali rozmnožovať delením a navzájom si konkurovať...

Takto v Malinovej vznikla jedna skupina menej skúsených stavbárov, ktorá sa seabavedomo podujala zobrať aj náročnejšie zákazky. Kolujú o nej doslova legendy. Raz vraj mali vymurovať nejaké priečky pri prerábaní jedného rodinného domu. Mali za úlohu vymurovať nové priečky. Chceli sa ukázať, akí sú rýchli. Všetko si dopredu nachystali dovnútra, aby nemuseli vybiehať von po stavebný materiál. A potom už len tak murovali a murovali, až sa zamurovali. Zabudli totiž vynechať miesto pre vnútorné dvere...

Inokedy na dvere už nezabudli. Osadili najskôr kovovú zárubňu, obmurovali ju a keď chceli na ňu zavesiť dvere, zistili, že by ich museli na pánty nasadiť odspodu. Bola zamurovaná naopak... Ešte väčšiu zábavu zažili s plastovým oknom. Najskôr zdemontovali drevený rám. Dávali si veľký pozor, aby miesto na nové okno bolo pekne „vyspravené“, úhľadne a potom ho už len zamurovali do steny. Samozrejme vcelku aj so

sklom. Spokojní so svojou robotou zavolali domáceho pána. Samozrejme, čakali pochvalu, pretože dielo sa im podarilo. Plastové okno bolo predsa len krajšie, ako to, staré, ošumelé, drevené. Ale smola. Keď ho majiteľ domu išiel po prvý raz otvoriť, vyšmyklo sa zo závesov a s rachotom mu padlo k nohám...

Inokedy sa v susednej dedine, podujali bielymi kachličkami obložiť prerábanú kúpeľňu. Robota im vtedy skutočne šla od ruky. Kachličky nalepili presne, rovnomerne, podľa vodováhy, jednu vedľa druhej. Ani najmenšia medzierka medzi nimi nezostala. Prekvapilo ich, že sa to majiteľovi nepáčilo. Bežne sa totiž medzi kachličkami nechávajú špáry a na to skúseným obkladačom slúžia dilatačné križičky, ktoré umožnia, aby medzery medzi obkladačkami boli rovnaké. Potom sa vyplňajú špárovačím materiálom príslušnej farby. Na to však už bolo neskoro. Ale pomohli si. Špáry urobili dodatočne, karbobrúskou. Boli síce trochu kostrbaté, ale zato originálne, od malinovských majstrov...

Iná partia získala lukratívnu zákazku až v Banskej Bystrici. V tamojšej Univerzite Mateja Bela bolo treba nalepiť novú podlahovinu. Robota im tiež išla dobre od ruky, tešili sa na blízku, určite dobrú výplatu. Správca budovy, rektorom poverený dohľadom, sa o nich nevelmi staral. A tak občas niektorý z nich skočil do blízkeho obchodu po fľašu. V ten deň ale mali nejakú väčšiu chuť a v obchode boli dvakrát. No potom sa to veru prejavilo aj na ich pohyboch. Čo čert nechcel, z ničoho nič sa tam objavil správca. Zazeral na nich a aj ich obvinil, že sú opití. Ale zachránil ich pohotovosť Hoblo, ktorého mali v partii. Nechal správcovi priučnúť k lepidlu, ktoré používali. Keď sa vraj nadýchajú toho smradu, sú potom ako otapení. Správca radšej hneď zdrhol. Robotu napokon dokončili k spokojnosti, ved' čo je pre Cachovca nejaká fľaša pálenky...

Z pripravovanej knihy

ČRIEPKY Z OBECNEJ KRONIKY

Rok 1951

- Skupiny občanov, tzv. „Poriadky“, chodili brigádovať na športové ihrisko a jeden člen rodiny brigádoval na výstavbe cesty do Nitrianskeho Pravna. Od marca do júla na výstavbe pracovali prevažne ženy.

- 25. 11. bola v obci zavedená a odovzdaná do užívania autobusová linka a začal premávať autobus.

- V obci zaviedli prvé telefónne spojenie z pošty v N. Pravne do kancelárie národného výboru.

- Počet družstevníkov bol približne 70. Konala sa prvá spoločná žatva roľníckeho družstva a ustajňovanie dobytky do spoločného kravína.

- Počas žatvy družstevníci namlátili 24 vagónov obilja. Súkromníci iba sedem vagónov. Na žatvu prišlo 150 žencov.

- Bol vydaný zákaz pasenia dobytky na družstevných lúkach a pasienkoch.

- Obecným bubeníkom bol až do roku 1953 Ondrej Stiffel (Drašo). Bubeníci viedli knihu bubnovania. Mlynárom bol Štefan Páleš a obuv opravoval Štefan Schwarz.

- 12. 10. sa uskutočnilo divadelné predstavenie. Dedinské divadlo z Bratislavy odohralo hru Šesť zaľúbených.

OBČAN SA PÝTA...!

Viaceri občania sa pýtajú, prečo im pracovníci spoločnosti Strabag pri asfaltovaní ciest nechceli vyjsť v ústrety, keď ich žiadali, aby im položili asfalt aj k ich brádkam, alebo garážam. Všetci si to chceli zaplatiť, obec by s tým nemala žiadne výdavky navyše.

Starosta J. Stiffel: „**Takýchto požiadaviek bolo skutočne viac. Ja som to s pracovníkmi firmy Strabag aj prekonzultoval. Povedali mi, že im je ľúto, ale oni postupujú presne podľa dohodnutého projektu, na ktorý mali pripravené aj zásoby asfaltu. Klásť asfalt navyše pre občanov, za finančnú protihodnotu, by ich zamestnávateľ považoval za porušenie pracovnej disciplíny. Takéto fušky preto museli odmietnuť.**“

CACHOVINY

Zelený bicykel

Určite ste si všimli aj vy, že na našej autobusovej zastávke má od septembra stanovište zelený bicykel. Tento projekt, systém zdieľaných bicyklov, po slovenských mestách funguje od roku 2016. Vidieť ich aj v Prievidzi. Že ho budú mať aj Malinovčania, tak o tom sa nedalo ani snívať. A predsa. Tento náš má aj košík. Dobrý nápad, na nákup ako stvorený, pomysleli si viacerí. Odveziete sa z jedného konca dediny na druhý, zabehnete do obchodu, ušetríte čas, ulavíte boľavým nohám... Ale nastal problém. Ako to vlastne funguje, keď bicykel je len jeden a ešte, uviazaný k stĺpu. Nie je tam ani nabíjacia stanica a kde sa kupujú karty, kde sú ďalšie stanovištia...? V tom bude nejaký háčik! Záhada sa napokon vyjasnila. Každé ráno na ňom dofrčí chlapec, zamkne ho, nasadne na autobus a odíde do školy. Po návrate sa zase odvezie domov. Ved' kto by chodil z horného konca dediny peši?

-ib-

POĎAKOVANIE FUTBALISTOM

Hoci naši futbalisti završili jesennú časť sezóny VII. ligy tesnou prehrou na ihrisku Čerenian 3:2, možno ich účinkovanie považovať za úspešné. Najlepšie si počínali v úvodných zápasoch jesennej časti a na domacom ihrisku boli dlho neporazení. „Treba však povedať, že mužstvo tvoria hráči, ktorí majú svoje pracovné povinnosti, viacerí pracujú v zahraničí a nie vždy mohli byť k dispozícii. Niekedy bola striedačka takmer prázdna“, konštatoval tréner Ján Adamček. Pretože chýbali hráči, musel si opätovne obuť kopačky a nastúpiť aj starosta obce Juraj Stiffel, nedávno ešte bývalý aktívny hráč, v súčasnosti vedúci družstva. V Čereňanoch dokonca odohral celý zápas.

Naši futbalisti v jesennej časti skončili na 8. mieste a získali 16 bodov. Odohrali 12 zápasov, z ktorých päť vyhrali a jeden remizovali, s celkovým skóre 23 : 31.

Za vzornú reprezentáciu obce im treba poďakovať!

Text a foto: P. Remiaš